

[Lykketoft]

må de følge dette op med en større indsats for en højere produktivitet og en bedre modernisering, og vi må følge det op med en lang række strukturforbedrende foranstaltninger, der kan styrkes fra dette Folketings side.

Men i første omgang drejer det sig altså om – om jeg så må sige – en mere traditionel konkurrenceevneforbedring. Det er afgørende for Socialdemokratiet ved bedømmelsen af den, at der er opnået trepartsensighed om udspillet. Vi synes, at fagbevægelsen, LO, i de drøftelser, der har været i trepartsforumet, har været meget, meget konstruktiv, og det har givet til resultat, at det er lykkedes at udforme en opfyldelse af kravet om en lettelse på 5 pct. for konkurrenceerhvervene og gøre det på en måde, hvorved vi ikke tilsidesætter afgørende arbejdsmarkedspolitiske hensyn.

Fra starten af var der ikke mange, der havde problemer med at flytte arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikring, til garantifond, til AUD, til førtidspension og til elevrefusion over til at blive opkrævet på momsgrundlaget. Vanskelighederne lå i den måde, man oprindeligt forestillede sig at ændre sygelønsordningen på, og her er det så lykkedes under trepartsdrøftelserne i et, synes jeg, meget frugtbart samspil med de partier, der har forhandlet finanslov, at udforme alternative løsninger på den anden halvdel af arbejdsgiverafgiftsomlægningen.

Det falder, som det fremgår af disse lovforslag, i tre dele.

Den ene del går ud på, at man ikke omlægger ATP, men giver arbejdsgiverne en kompensation for deres ATP-bidrag. Man omlægger ikke arbejdsskadeforsikringen og den forskellige præmiebetaling, der følger af forskellig risiko, og bryder derfor ikke ind og tilsidesætter arbejdsmiljøhensyn, men man giver en gennemsnitskompensation for udgiften til arbejdsskadeforsikringen. Det er vi meget tilfredse med, at man har kunnet lande på.

Vi er efter omstændighederne også tilfredse med, at man har kunnet udforme lettelsen i arbejdsgivernes sygelønsforpligtelse som en afkortelse af arbejdsgiverperioden til 1 uge – ikke fordi vi synes, det er den lykkeligste løsning, da det rummer en lang række problemer, og nogle af dem bliver vi nok nødt til at beskæftige os lidt indgående med under udvalgsarbejdet. Jeg tænker især på de betydelige ekstra administrative byrder, som dette vil medføre for kommu-

nerne, og dér er det vores opfattelse, at vi må være rede til at give en præcis kompensation for denne ekstra belastning.

Den anden del af de problemer, man kunne forestille sig opstod, var, at forkortelsen af arbejdsgiverperioden anfægtede den enkelte lønmodtagers dagpenget, og dér er det selvfølgelig vigtigt at få fastslået, at det gør den ikke. Lønmodtageren har nøjagtig de samme rettigheder og får de samme dagpenge, uanset at vi ændrer på arbejdsgivernes andel i den konkrete finansiering og i stedet lægger bidraget sammen med de andre ordninger over på det nye momsgrundlag.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, at dette er en rimelig tegning, og vi vil støtte den under det videre udvalgsarbejde. Vi vil stille en række konkrete spørgsmål i udvalget, og et par af dem vil jeg kort markere her.

Det ene er, at vi konstaterede i gårsdagens nummer af Information, at nogle grossererere, nogle importører, mener, at de har fundet nogle huller i systemet. Det tror vi ikke rigtig på, men hvis der er huller, må vi under det udvalgsarbejde, der nu forestår, have dem lukket. Så enkelt er det, og det tror jeg vi fuldt ud er i stand til. Jeg synes, det er meget hjælpsomt af de pågældende grossererere, at de på så tidligt et tidspunkt i lovbehandlingen peger på, at der måske er noget, vi skal hanke op i. Sådan synes jeg alle interesseorganisationer skulle handle; det er meget, meget sympatisk.

Det andet, jeg lige skal pege på, er bagatelgrænseproblemet. Jeg har svært ved at se, at vi kan tackle det anderledes end ved en bagatelgrænse, hvorved vi fritager et afgiftsgrundlag på op til 200.000 kr. for det nye arbejdsmarkedsbidrag på momsgrundlaget. Men det rummer selvfølgelig en række omgængelsesmuligheder, det rummer en række problemer af administrativ og kontrolmæssig art, som vi må dyrke lidt, fordi det er forholdsvis mange penge, man pludselig springer over til at skulle betale, hvis man kommer over grænsen, og derfor vil der være spekulation i at lave opdelinger, så man kommer lige under grænsen. Jeg tror, vi er nødt til at få afstukket nogle retningslinjer for, hvordan vi tackler det, så det ikke bliver en stor trafik, når vi har vedtaget dette forslag ved tredjebehandling.

At man desværre ikke kan løse det ved i stedet at have en bundfradragløsning, ligger i den